

**TYÖELÄMÄ- JA TASA-
ARVOVALIOKUNNAN MIETINTÖ
18/2006 vp**

Hallituksen esitys laeiksi sosiaalisista yrityksistä annetun lain sekä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 9 ja 11 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 9 päivänä tammikuuta 2006 lähettänyt työelämä- ja tasa-arvovaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi sosiaalisista yrityksistä annetun lain sekä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 9 ja 11 §:n muuttamisesta (HE 275/2006 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- johtaja Matti Pukkio ja lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen, työministeriö
- ylitarkastaja Kari Virtanen, kauppa- ja teollisuusministeriö
- Sosiaalisen yritystoiminnan foorumin puheenjohtaja, OTT Pentti Arajärvi
- koulutus- ja työvoimapolitiittinen sihteeri Sanna Siekkinen, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- asiantuntija Mikko Räsänen, Elinkeinoelämän keskusliitto EK
- ekonomisti Harri Hietala, Suomen Yrittäjät ry

- puheenjohtaja Lea Karjalainen, Työttömien Valtakunnallinen Yhteistoimintajärjestö TVY ry
- johtaja Heikki Seppälä, Kehitysvammaliitto ry
- projektipäällikkö Eveliina Pöyhönen, Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus
- toiminnanjohtaja Timo Haapoja, Etelä-Pohjanmaan sosiaalipsykiatrinen yhdistys ry
- aluejohtaja Ansa Holm, Uudenmaan vammaispalvelusätiö
- toiminnanjohtaja Pentti Kallio, Ekokaarina, Kaarinan kierrätyskeskus
- toimitusjohtaja Mauri Korhonen, Tervatulli Oy
- kehittämisspäällikkö Jarmo Kujanpää, VATES-sätiö
- toimitusjohtaja Timo Anttila, Tyke Oy
- toimitusjohtaja Aarre Sillanpää ja markkinointijohtaja Minna Taatila, PPCT Finland Oy
- Jukka Honkanen.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry ja Akava ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi sosiaalisista yrityksistä annettua lakia ja julkisesta työvoimapalvelusta annettua lakia. Vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien lukemista sosiaalisen yrityksen rekisteröinnin edellytyksenä olevaan 30 prosentin työllistettyjen osuuteen helppo-

tettaisiin. Sosiaaliselle yritykselle myönnettävän korotetun palkkatuen enimmäismäärää korotettaisiin ja korkeimman korotetun palkkatuen enimmäiskestoa pidennettäisiin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan keväällä 2007.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Sosiaalisten yritysten toiminnan tukeminen

Valiokunta on käsitellyt sosiaalisia yrityksiä koskevan lainsäädännön toimivuutta viime syksynä 20 päivänä kesäkuuta 2006 työministeriöltä saamansa kirjallisen selvityksen perusteella ja antanut asiasta lausuntonsa (TyVL 15/2006 vp). Valiokunta yhtyi eräin täsmennyksin ja huomautuksin ministeriön selvityksessä esitettyihin näkökohtiin. Keskeisiä sosiaalisten yritysten toimintaan liittyviä parannusehdotuksia olivat palkkatuen korotus, palkkatuen ennakoitavuuden parantaminen, rahoituksen saannin helpottaminen, projektituen kehittäminen, sosiaalisten kriteereiden käyttäminen julkisissa hankinnoissa, sosiaaliselle yritykselle annettava mahdollisuus saada korvausta työntekijän edelleen sijoittamisesta, sosiaalisten yritysten tunnettavuuden lisääminen ja lain kohderyhmien laajentaminen. Valiokunta korosti lisäksi tarvetta saattaa lainsäädäntömuutokset pikaisesti voimaan.

Käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä ehdotetaan helpotettavaksi vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien lukemista siihen 30 prosentin työllistettyjen osuuteen, joka on sosiaalisen yrityksen rekisteröinnin edellytyksenä. Lisäksi sosiaaliselle yritykselle myönnettävän korotetun palkkatuen enimmäismäärää korotetaan ja korkeimman korotetun palkkatuen enimmäiskeston pidennys laajennetaan koskemaan muitakin kuin vajaakuntoisia.

Esitys on osa laajempaa kokonaisuutta, jolla toteutetaan ne valiokunnan lausunnossa esitetyt

parannusehdotukset, joiden pikainen toteuttaminen on katsottu mahdolliseksi. Osana tätä kokonaisuutta valtioneuvosto on antanut vuoden 2007 alusta voimaan tulleet asetukset (1397/2006 ja 1420/2006), joilla sosiaalisille yrityksille tuli mahdollisuus periä korvaus edelleen sijoitettaessa vajaakuntoisia tai pitkäaikaistyöttömiä töihin sosiaalisen yrityksen ulkopuolelle ja työllisyyspoliittinen projektituki korvattiin työllisyyspoliittisella avustuksella, jonka enimmäismäärä korotettiin 75 prosenttiin hyväksyttävistä kustannuksista. Lisäksi tarkoituksena on kehittää sosiaalisten yritysten tukirakennetta niin, että niiden perustamisessa ja toiminnan vakiinnuttamisessa tarvittavia asiantuntijapalveluja voitaisiin hankkia esimerkiksi uusyrityskeskuksilta.

Palkkatuen riittävyyden turvaamiseksi ja sen ennakoitavuuden parantamiseksi työllisyysmäärärahojen alueellisessa jaossa vuonna 2007 sosiaalisten yritysten määrärahat kiintiöidään erikseen. Valiokunta pitää tärkeänä, että palkkatuki päätöksiä koskevat käytännöt työhallinnossa saadaan yhtenäistettyä. Sosiaalisten yritysten tulee voida luottaa siihen, että palkkatuet myönnetään niin kestoaltaan kuin tukitasoltaankin yhtenäisin kriteerein koko maassa.

Rahoituksen saannin helpottamiseksi kauppa- ja teollisuusministeriö on 18.10.2006 tekemällään päätöksellä tarkistanut investointituen myöntämisperiaatteita. Sosiaalisten yritysten alhaisemman tuottavuuden johdosta niille voidaan myöntää korotettua investointitukea siten, että tuki on kehitysalueella 10 % ja kehitys-

alueen ulkopuolella 5 % ohjeellista tukitasoa korkeampi.

Valiokunta toteaa erityisellä tyydytyksellä, että hallituksen esitys on saatu nopeasti eduskunnan käsiteltäväksi. Myös useihin muihin valiokunnan lausunnossa todettuihin ongelmiin on puututtu. Valiokunta katsoo, että nyt esitetyillä ja jo toteutettavina olevilla toimilla voidaan sosiaalisten yritysten toimintaedellytyksiä nykyisestäään parantaa. Valiokunta pitää tärkeänä, että sosiaalisten yritysten palveluksessa on vuonna 2008 nykyiseen verrattuna kaksinkertainen määrä vajaakuntoisia ja pitkäaikaistyöttömiä, kuten esityksen tavoitteeksi on asetettu.

Samalla valiokunta korostaa, että kyseessä on vasta osauudistus ja työtä sosiaalisia yrityksiä koskevan lainsäädännön kehittämiseksi tulee jatkaa. Suomeen tarvitaan toimivat välityömarkkinat, jotka huolehtivat vajaakuntoisten, pitkäaikaistyöttömien ja muiden vaikeasti työllistyvien ryhmien työmarkkinavalmiuksien kehittämisestä ja toimivat siltana avoimille työmarkkinoille pääsemiseksi. Sosiaaliset yritykset ovat tärkeä työväline välityömarkkinoiden luomisessa.

Palkkatuen määrä

Esityksen mukaan sosiaaliselle yritykselle myönnettävä korotettu palkkatuki (enimmäismäärä keskimäärin 822 euroa kuukaudessa) muutetaan prosenttiperusteiseksi silloin, kun sosiaalinen yritys palkkaa vajaakuntoisen tai pitkäaikaistyöttömän. Vaikeasti työllistyvän, toisin sanoen työttömyysetuutta vähintään 500 työttömyyspäivältä saaneen työttömän työnhakijan palkkaamiseen myönnettävän korkeimman korotetun palkkatuen (entinen yhdistelmätuki, enimmäismäärä 975 euroa kuukaudessa) laskentaperustetta ei muutettaisi. Sitä voitaisiin kuitenkin esityksen mukaan myöntää sosiaaliselle yritykselle enimmäismääräisenä nykyisen vuoden sijasta kahden vuoden ajalta.

Monet valiokunnan kuulemat asiantuntijat ovat katsoeet, että palkkatuen muuttaminen prosenttiperusteiseksi tosiasiaassa heikentää pienipalkkaisten vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien saamaa tukea. Prosenttiperusteinen tuki

jää pienemmäksi kuin nykyinen enimmäismäärä tilanteissa, joissa työntekijälle maksetaan palkkaa vähemmän kuin 1 100—1 200 euroa kuukaudessa. Tällainen on tilanne usein silloin, kun kyseessä on vähän koulutusta vaativa suorittava työ tai kun työtä tehdään osa-aikaisesti työntekijän vajaakuntoisuudesta johtuen.

Valiokunta ei pidä tarkoituksenmukaisena, että tukitaso kenenkään sosiaaliseen yritykseen työllistettävän vajaakuntoisen tai pitkäaikaistyöttömän osalta laskee nykyisestäään. Tästä syystä valiokunta ehdottaa säännöstä muutettavaksi siten, että pääsääntönä on nykyinen tukitaso, johon voidaan tehdä prosenttiperusteisen laskutavan mukainen korotus silloin, kun tukityöllistetyn palkkataso on niin hyvä, että prosenttiperusteisesti laskettuna tuki muodostuu suuremmaksi kuin nykysääntöjen mukaan.

Lain kohderyhmien laajentaminen

Sosiaalisia yrityksiä koskeneesta selvityksestä antamassaan lausunnossa valiokunta puolsi työllistettävien kohderyhmien laajentamista mm. mielenterveyskuntoutujiin ja maahanmuuttajiin. Mielenterveysongelmat ovat Suomessa merkittävä työelämästä syrjäytymisen syy. Psykiatristen sairauksien, erityisesti masennuksen, perusteella myönnettyjen eläkkeiden ja sairauspäivärahopäivien määrä on kasvanut merkittävästi viimeisen kymmenen vuoden aikana. Vuonna 2004 oli työkyvyttömyyseläkkeellä mielenterveys- ja käyttäytymishäiriöiden vuoksi lähes 110 000 henkilöä.

Eläkepäätös ehkäisee mielenterveyskuntoutujan työllistämistä yritykselle myönnettävän palkkatuen, koska eläkkeellä olevaa ei käytännössä kovin usein hyväksytä työttömäksi työnhakijaksi. Säännöksiä tulisikin tarkistaa siten, että myös mielenterveyskuntoutajat, kuntoutustuella olevat henkilöt sekä eläkkeen lepäämään jättäneet henkilöt voisivat työllistyä sosiaalisiin yrityksiin nykyistä paremmin. Samalla valiokunta toteaa, että eläkkeen lepäämäänjättämisen järjestelmän kattavuutta tulisi parantaa ja joustavuutta lisätä. Myös mahdollisuuksia yhdistää pienet eläketulot palkkatuloihin tulisi kehittää.

Valiokunta ehdottaa asiasta hyväksyttäväksi lausumaa (*Valiokunnan lausumaehdotus 1*).

Rekisteröityminen sosiaalisesti yritykseksi edellyttää, että yrityksen työntekijöistä vähintään 30 prosenttia on vajaakuntoisia tai vajaakuntoisia ja pitkäaikaistyöttömiä. Siten vähintään yhden työntekijän tulee olla vajaakuntainen. Valiokunta ehdottaa, että hallitus selvittää, voitaisiinko vajaakuntoisten kohderyhmään lukea myös yrittäjä itse, jos hän on vajaakuntainen. Tällä helpotettaisiin yrityksen pääsyä sosiaalisten yritysten rekisteriin.

Huonon suomen ja ruotsin kielen taidon omaavien tai niitä täysin osaamattomien maahanmuuttajien on vaikea päästä työmarkkinoille. Sosiaalisilla yrityksillä on hyviä kokemuksia maahanmuuttajien työllistamisestä. Niiden palveluksessa maahanmuuttajan suomen tai ruotsin kielen taito on kehittynyt ja suomalaiset kontaktit lisääntyneet, jolloin maahanmuuttaja on voinut siirtyä normaaliin yritykseen töihin. Erittäin hyviä kokemuksia on ollut projektista, jossa suomen kielen opettaja on ollut mukana työpaikalla, jolloin kielen opetus on ollut konkreettista ja elävään elämään liittyvää. Valiokunta ehdottaa eduskunnan hyväksyttäväksi lausumaa, jossa edellytetään, että *lainsäädäntöä tarkistetaan siten, että suomea ja ruotsia huonosti osaavat maahanmuuttajat voidaan laskea lain tarkoittaman 30 %:n piiriin ja työllistää heidät korkeimmalla korotetulla palkkatuella sosiaalisiin yrityksiin jo ennen 500 työttömyyspäivän täyttymistä* (*Valiokunnan lausumaehdotus 2*).

Vajaakuntoisten työllistäminen on koko yhteiskunnan tehtävä

Vajaakuntoiset ja pitkäaikaistyöttömät muodostavat merkittävän työvoimareservin, jonka työpanoksen saaminen käyttöön on entistä välttämättömämpää väestön ikääntyessä ja työikäisten määrän vähetessä. Viime aikojen suotuisasta työllisyyskehityksestä huolimatta vajaakuntoisilla ja pitkäaikaistyöttömillä on edelleen merkittäviä vaikeuksia työllistyä. Tarvitaan laajaa vastuun ottamista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta näiden ryhmien työllistamisessä

edistytään siten, että pystytään vastaamaan työvoiman niukkenemisen asettamiin haasteisiin.

Vuonna 2005 oli vajaakuntoisten osuus kaikista työttömistä Suomessa noin 33 000 eli 14,4 %. Työministeriön tutkimuksen mukaan heikon tai kohtalaisen työkyvyn omaavia työttömiä on yli 100 000. Myös työkyvyttömyyseläkkeellä on suuri määrä henkilöitä, joiden työpanos olisi mahdollista saada käyttöön sopivia tukitoimia ja eläkkeen lepäämään jättämismahdollisuuksia kehittämällä.

Vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen täytyy rohkaista ja kannustaa myös tavallisia yrityksiä. Tavoitteena tulee olla työllistymisen esteiden poistaminen ja tukimuotojen kehittäminen siten, että vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien sijoittuminen tavallisiin yrityksiin helpottuu. Tavoiteltaessa kymmenien tai satojen tuhansien vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien saamista töihin on tärkeää selvittää korotettujen, pitkäaikaisten tai pysyvien palkkatukien suuntaamista suoraan koko yrityskenttään.

Vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien työllisyysilanteen parantaminen edellyttää merkittävää asenteiden muutosta niin yritystoiminnan piirissä kuin koko yhteiskunnassakin. Työllistäminen on tärkeätä ja perusteltua sekä kansan- ja yritystalouden että yksilöiden kannalta. Taloudellisessa päätöksenteossa on pystyttävä näkemään ne pitkän tähtäyksen säästöt ja tuotot yhteiskunnalle, yrityksille ja yksilöille, jotka näiden ryhmien työllistamisestä tulevat.

Joidenkin vajaakuntoisten työllistamisessä korostuvat inhimillinen huolenpito ja ihmisarvon ylläpitäminen ohi taloudellisten arvojen. Näillekin ihmisille tulee suoda mahdollisuus kokea olevansa yhteiskunnan hyödyllisiä jäseniä ja ansaita elantonsa.

Jotta kaikille löytyisi sopiva työpaikka, tarvitaan laaja kirjo erilaisia työmahdollisuuksia, jotka valmentavat henkilöä kohti avoimia työmarkkinoita ja joista sosiaaliset yritykset ovat vain yksi. Niiden ohella tarvitaan työpajoja, työkeskuksia, klubitaloja, työttömien yhdistyksiä ja muita välityömarkkinoilla toimivia yhteisöjä. Tarvitaan myös viranomaisten yhteistyötä yli

hallinnonalojen rajojen, jotta pystytään kehittämään uusia toimintamuotoja ja järjestämään niille rahoitusta. Rahoituksen järjestämisen ei pitäisi olla ongelma, jos kaikki tahot ymmärtävät, että viime kädessä kalleinta on jättää valtava määrä osaamista, työkykyä ja -halua hyödynättä ja antaa ihmisten syrjäytyä.

Sosiaalisen yritystoiminnan kehitysnäkymät

Sosiaalisissa yrityksissä nähtiin lainsäädäntöä luotaessa toimintamuoto, jonka avulla alhaisemman työkyvyn omaavat, vaikeasti työllistyvät henkilöt voisivat osallistua työelämäänsä oman työkykynsä mukaisesti ja samalla heidän taloudellinen, sosiaalinen ja yhteiskunnallinen tilanteensa kohentuisi. Työskentely sosiaalisessa yrityksessä parantaa henkilöiden työmarkkina-avalmiuksia ja näin antaa heille paremmat mahdollisuudet työllistyä avoimille työmarkkinoille. Käytännössä kyse on kuntoutuksesta ja työhönvalmennuksesta. Sosiaalisen yrityksen tulisi monipuolisen tuen, ohjauksen ja oppimismahdollisuuksien tarjoamisen avulla kuntouttaa vaikeasti työllistyvät ihmiset työmarkkinakelpoisiksi, työntää heidät eteenpäin muiden yritysten tarjoamille työmarkkinoille ja ottaa uudet kuntoutettavat tilalle. Työ on hyvin haasteellista ja edellyttää erityisosaamista, kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä sekä toimivia yhteistyösuhteita esimerkiksi työterveyshuoltoon. Osa tästä ryhmästä ei välttämättä työllisty sosiaalisen yrityksen ulkopuolelle koskaan, mutta siitä huolimatta pelkästään työllistyminen sosiaaliseen yritykseen, vaikka määräajaksikin, vähentää syrjäytymistä ja säästää terveys- ja sosiaalihuollon kustannuksia.

Suomessa lainsäädäntö lähtee siitä kunnianhimoisesta tavoitteesta, että sosiaalinen yritys on markkinoilla lähes samassa asemassa kuin mikä tahansa voittoa tuottava yritys. Erona on tiettyjen tukien maksaminen hivenen suotuisammin ehdoin kuin muille yrityksille. Ongelmaksi onkin noussut se, voivatko sosiaaliset yritykset toimia lähes samoin ehdoin markkinoilla, jotka ovat koventuneet kaikkien yritysten osalta ja

joilla työntekijöiltä vaaditaan yhä parempaa osaamista ja korkeampaa tuottavuutta.

Vuonna 2006 tehdyn tutkimuksen mukaan sosiaalisten yritysten haasteet liittyvät taloudellisen toiminnan pienuuteen, heikkoon taloudelliseen tilanteeseen ja rajalliseen kykyyn työllistää vajaakuntoisia. Sosiaalisten yritysten toimialat ovat harvoin mitään "kultakaivoksia", ja edellytys työllistää vajaakuntoisia tai pitkäaikaistyöttömiä 30 % työntekijämäärästä vaikeuttaa merkittävästi kilpailua. Kaksijakoinen tehtävä, toimia kuntouttajana ja samalla kilpailla markkinoilla, on erittäin haasteellinen. Tarve yrittää pärjätä markkinoilla johtaa helposti myös ristiinvaaran vajaakuntoisten työllistämistavoitteen kanssa. Tarjolla olevista työllistettävistä voidaan joutua valitsemaan ne, joiden tuottavuus on suhteellisen hyvä tai joiden osalta on todennäköistä, että he pääsevät tuottavuudessa nopeasti lähelle normaalia.

Säädettäessä sosiaalisia yrityksiä koskevaa lakia lähdettiin siitä, että sosiaaliset yritykset voisivat työllistää joitakin tuhansia vajaakuntoisia ja pitkäaikaistyöttömiä. Tähän mennessä sosiaaliset yritykset ovat työllistäneet vasta noin kymmenesosan tuosta määrästä. Vaikka sosiaalisten yritysten lainsäädäntö saataisiin toimimaan sitä säädettäessä tarkoitetulla tavalla, ei sen avulla pystytä ratkaisemaan kuin pieni osa vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien rakenteellisesta työttömyydestä.

Esillä on ollut sosiaalisen yrityksen määrittelyn muuttaminen siten, että sosiaalinen yritys määriteltäisiin voittoa tavoittelemattomaksi sosiaalisia tarkoituksia varten perustetuksi yritykseksi. Monissa maissa lainsäädäntö tarjoaa toimintaa, päämääriä, työvoimaa ja omistusoikeutta koskevien rajoitustensa perusteella erityisiä etuuksia sosiaalisille yrityksille. Näitä voivat olla esimerkiksi julkisen sektorin erityisetuet ja verotukseen tai sosiaaliturvamaksuihin liittyvät helpotukset. Myös EU-säännösten mukaan tällaiselle rajoitetun voitonjaon yritykselle olisi mahdollista myöntää korkeampia palkkatukia ja sitä voitaisiin suosia julkisia hankintoja tehtäessä.

Suomessa ei nykyisin ole lainsäädäntöä, joka koskisi erityisesti rajoitettuun voitonjakoon perustuvia yrityksiä. Eduskunta hyväksyi 16.1.2007 julkisia hankintoja koskevan hallituksen esityksen (HE 50/2006 vp) käsittelyn yhteydessä lausuman, jossa edellytetään hallituksen selvittävän tarpeen luoda voittoa tavoittelemattomia ja rajoitetun voitonjaon yhteisöjä koskevaa erillislainsäädäntöä.

Valiokunta kiirehtii tällaisen lainsäädännön aikaansaamista, jotta sosiaalisia yrityksiä koskevaa lainsäädäntöä voitaisiin kehittää siten, että voittoa tavoittelemattomille sosiaalisille yrityksille voitaisiin turvata selvästi nykyistä paremmat tuet, joiden turvin ne voisivat laajentaa toimintaansa merkittävästi.

Tällöin voitaisiin myös harkita, olisiko mahdollista osoittaa sosiaalisten yritysten hoidettavaksi joitakin sellaisia alueita, joihin kilpailua ei ole tarkoituksenmukaista ulottaa.

Valiokunta pitää tärkeänä, että viipymättä selvitetään, mahdollistavatko EU-säännökset korkeamman tukitason noudattamisen silloin, kun sosiaalisen yrityksen voitonjako on esimerkiksi yhtiöjärjestyksessä rajoitettu. Jos tämä on mahdollista, tulee heti ryhtyä toimenpiteisiin tukitason nostamiseksi näiden yritysten osalta. Samalla tulee selvittää, onko mahdollista uudistaa komission yli kymmenen vuotta sitten hyväksymän työllistämistukiohjelman ehdot siten, että nykyistä korkeammat tukitasot voitaisiin ottaa käyttöön työllistettäessä sosiaaliin yrityksiin.

Yksityiskohtaiset perustelut

9 §. Työllistämistuen määrä. Jotta tukitaso ei kenenkään osalta alenisi nykyisestä, otetaan läh-

tökohdaksi sosiaaliselle yritykselle myönnettävän palkkatuen tasoa määritettäessä nykyinen enintään 60 prosentilla korotettu palkkatuki. Kun tuella palkattava on vajaakuntoinen tai pitkäaikaistyötön, lisäosa myönnetään täysimääräisenä, jos laissa olevat edellytykset täysimääräiselle tuelle täyttyvät. Tällaisia edellytyksiä ovat 7 luvun 10 §:n vaatimus, jonka mukaan tuella palkatun työajan tulee olla vähintään 85 % alan säännöllisestä työajasta, 9 §:n 4 momentin mukainen tuen enimmäismäärä sekä 1 §:n 1 momentin mukainen alenema työntekijän tuottavuudessa.

Prosenttiperusteista tukea myönnettäisiin tilanteissa, joissa se johtaa korkeampaan tukitasoon kuin 60 prosentilla korotettu palkkatuki. Vuoden 2007 tasossa prosenttiperusteinen lisäosa on korkeampi tilanteissa, joissa työntekijän palkka ennen työntekijän lakisääteisten maksujen ja verojen vähentämistä lisättynä työnantajan lakisääteisillä sosiaaliturva-, työeläkevakuutus-, tapaturmavakuutus- ja työttömyysvakuutusmaksulla sekä pakollisella ryhmähenkivakuutusmaksulla on kuukaudessa keskimäärin enemmän kuin 1 644 euroa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella työelämä- ja tasa-arvovaliokunta ehdottaa,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset), ja

että hyväksytään kaksi lausumaa (Valiokunnan lausumaehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset**2.****Laki****julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 9 ja 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 7 luvun 9 §:n 2 momentti ja 11 §:n 3 momentin 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 1216/2005, seuraavasti:

7 luku

Työllistymisen edistäminen työllisyysmäärärahojen avulla

9 §

Työllistämistuen määrä

— — — — —
 Työllistämistuen lisäosa on enintään 60 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä. *Sosiaaliselle yritykselle myönnetään vajaakuntoisen tai pitkäaikaistyöttömän palkkaamiseen korotettu palkkatuki täysimääräisenä, jos tässä luvussa säädetyt täysimääräisen tuen edellytykset täyttyvät.* Sosiaaliselle yritykselle (poist.) va-

jaakuntoisen tai pitkäaikaistyöttömän *palkkaamiseksi myönnettävää palkkatukea voidaan lisäksi korottaa* niin, että työllistämistuen perustuen ja lisäosan yhteenlaskettu määrä on 50 prosenttia palkkauskustannuksista, kuitenkin enintään 1 300 euroa kuukaudessa. *Kunnalla on työllistäessään työllistämisvelvoitteen nojalla oikeus saada palkkatuen lisäosaa 60 prosenttia työllistämistuen perustuen määrästä.*

11 §
(Kuten HE)Voimaantulosäännös
(Kuten HE)**Valiokunnan lausumaehdotukset**

1. *Eduskunta edellyttää, että säännöksiä tarkistetaan siten, että mielenterveyskuntoutujat, kuntoutustuella olevat henkilöt sekä eläkkeen lepäämään jättäneet henkilöt voisivat työllistyä sosiaaliin yrityksiin nykyistä paremmin ja että eläkkeen lepäämäänjättämisjärjestelmän kattavuutta parannetaan ja joustavuutta lisätään sekä mahdollisuuksia*

yhdistää pienet eläketulot palkkatuloihin kehitetään.

2. *Eduskunta edellyttää, että lainsäädäntöä tarkistetaan siten, että suomea ja ruotsia huonosti osaavat maahanmuuttajat voidaan laskea lain tarkoittaman 30 %:n piiriin ja työllistää heidät korkeimmalla korotetulla palkkatuella sosiaaliin yrityksiin jo ennen 500 työttömyyspäivän täyttymistä.*

TyVM 18/2006 vp — HE 275/2006 vp

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 2007

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jukka Gustafsson /sd	Riikka Moilanen-Savolainen /kesk
jäs.	Sari Essayah /kd	Terhi Peltokorpi /kesk
	Susanna Haapoja /kesk	Leena Rauhala /kd
	Anneli Kiljunen /sd	Arto Satonen /kok
	Esa Lahtela /sd	Kimmo Tiilikainen /kesk
	Pehr Löf /r	vjäs. Paula Risikko /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Ritva Bäckström.